

staa at værdsætte denne underbyggende Betydning for det økonomiske Liv her i Landet, som Landbruget frembyder, des mere maa vi glæde os derover, og enhver Diskussion her i Folketinget, som bidrager dertil, vil være af den største Betydning for vor Samfundsudvikling.

Der er et andet Ændringsforslag, som jeg ligeledes kan give min Tilslutning. Det er det, der angaar et større Tilskud til Fiskerne, det findes i Listen under Nr. 29. Jeg kunde ogsaa ønske, at den oprindelige Sum blev forhøjet, men selvfølgelig maa jeg give den højtærede Minister Ret i, at naar der fra selve Fiskernes Institutioner og Foreninger ikke er krævet det, er det vanskeligt for Ministeren at gaa ind paa et saadant Forslag. Ministeren har for øvrigt lovet at tage Sagen under Overvejelse, og jeg vil derfor bemærke overfor den ærede Forslagsstiller, at det gælder saavel Lovs som Bevillinger, at de ikke skulle tvinges ind paa Befolkningen, idet den Virksomhed, som der skal udfoldes fra Rigsdagens Side, helst maa fremgaa som Konsekvenser af de Fordringer, der gøre sig gældende inden for selve Befolkningen.

Med Hensyn til Lysbøjen paa Nordre Flint har jo den højtærede Minister ligeledes lovet, at tage denne Sag under Overvejelse, men jeg vil dog gøre opmærksom paa overfor de ærede Forslagsstillere, at det ikke er det eneste Sted, hvor vi trænge til Belysning af vore Farvande. Rundt om paa alle vore Kyster trænge vi mere og mere til Belysning, efterhaanden som Erhvervslivet paa Søen udvikler sig. Skønt jeg indrømmer, at der er faa Lande, der gøre saa meget for Belysningen som Danmark — vi ere til Dels tvungne til det —, fordrer det forøgede Liv paa Havet hos os dog stadig forøgede og forbedrede Belysningsmidler. Naar Ministeren har lovet at tage under Overvejelse, hvorvidt der maatte være Anledning til et saadant Anlæg, tror jeg, at de ærede Forslagsstillere maatte kunne føle sig tilfredsstillede. Jeg vil sige, at jeg har i lange Tider arbejdet for bedre Belysningsforholdovre paa Vestkysten, og det gaar kun langsomt frem, thi det er store Midler, der forlanges, men jeg erkender, at det gaar fremad, og jeg synes, at vi med Tak maa anerkende de Bestræbelser, som Regeringen har gjort for at imødekomme de Krav, som i saa Henseende med Rette kunne stilles af Fiskerbefolkningen.

Jeg skal slutte med at sige, at af Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra

den højtærede Minister, anser jeg det for overflødig at stemme for disse Forslag. Jeg vilde ønske, at de ærede Forslagsstillere vilde tage dem tilbage, idet det ubetinget vilde gavne Sagen, naar vi henstillede den til Ministerens Overvejelse ved 3die Behandling.

K. M. Klausen: Der var en meget væsentlig Forskel paa den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar, og da han første Gang havde Ordet i Mandags. Den Tone, han benyttede i Mandags, var af en saadan Beskaffenhed, at man ikke har nogen Lyst til at indlade sig i Diskussion med ham. Men det maa indrømmes, at i Gaar havde han stemt Tonen ganske betydeligt ned. Jeg bad, da jeg havde Ordet sidst, den højtærede Minister, om han ikke vilde oplyse, hvorpaa han støttede de meget haarde Udtalelser, som han fremsatte i sit Foredrag i Mandags, saadanne Udtalelser som den, at det, jeg fremførte her, ikke havde meget med den nøgne og rene Sandhed at gøre. Jeg siger, at en Udtalelse som denne er ikke langt fra i sig at rumme en Sigtelse, og han fremsatte forskellige andre Udtalelser af lignende Beskaffenhed. Jeg bad ham — da mit Foredrag nu foreligger trykt, kan jeg fuldt ud vedkende mig, hvad der staar deri — med Citater at bevise, hvilken Ret han havde til at fremsætte saadanne Udtalelser. Den højtærede Minister var ikke i Stand til at fremføre et eneste Citat. Men han har jo opnaaet een Ting ved at udtale sig paa denne Maade over for Tingets Medlemmer — og det var maaske ogsaa det, han ønskede at opnaa — nemlig, at hele hans dertil villige Presse selvfølgelig med Glæde citerer alt, hvad han har sagt, som kan virke nedsættende overfor hans Modstandere.

Jeg maa fremdeles opfordre den højtærede Minister til ud af Rigsdagstidenden at bevise sin Ret til at fremsætte Udtalelser som den, han kom med i Mandags. Jeg ved meget godt, at Ministeren gør det ikke, fordi han kan ikke gøre det, han kan ikke bevise det paa et eneste Punkt. Jeg har brugt det Udtryk om Ministeren, at han havde vist sig karrig, og det gjorde jeg i Forbindelse med min Omtale af de Tilskud, han havde givet de fynske Husmandsforeninger. Men dem taler Ministeren ikke om, han giver sig til at tale om helt andre Bevillinger paa Finansloven, som jeg ikke med et Ord har nævnt. Nej, han er klog nok til ikke at berøre det Spørgsmaal om sit Forhold til de fyn-